

การดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลหนองไผ่ล้อม อำเภอเมือง
จังหวัดนครราชสีมา

A Operation of municipal Community Development of Nong Phai Lom
Capital District Nakhon-Ratchasima Province

ศศิมาพร สร้อยกระโทก¹ บัญชา วิทยอนันต์²

บทคัดย่อ

บทความวิชาการเรื่องนี้ เป็นบทความเกี่ยวกับการดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลหนองไผ่ล้อม อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาการดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลหนองไผ่ล้อม อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา 2) เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลหนองไผ่ล้อม อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา 3) เพื่อนำผลการดำเนินงานไปพัฒนาปรับปรุง การดำเนินงานพัฒนาชุมชนเทศบาลตำบลหนองไผ่ล้อม อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา โดยประชากรกลุ่มตัวอย่างประชาชนทุกหมู่ในเขตเทศบาลตำบลหนองไผ่ล้อม อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 17,184 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณของทาโร ยามาเน่ ซึ่งกำหนดให้มีระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ 95% ความคลาดเคลื่อนเท่ากับ .05 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 391 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ระหว่างวันที่ 1 กุมภาพันธ์ ถึงวันที่ 31 มีนาคม 2560 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ไคสแควร์ และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการศึกษาพบว่า การดำเนินงานพัฒนาชุมชนของกลุ่มตัวอย่างในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 53.3 รองลงมาอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 34.2 ตามลำดับ ระดับน้อยร้อยละ 12.5 สามารถอธิบายได้ว่า เทศบาลตำบลหนองไผ่ล้อมมีการพัฒนาชุมชนมาอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะด้านสังคมและวัฒนธรรม ได้จัดให้มีสถานที่สนทนาเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจและสุขภาพ และจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ในชุมชนและสนับสนุนการศึกษา เพื่อให้บุตรหลานได้รับการเรียนรู้สูงสุด

ผลการวิจัยนำไปสู่ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ควรมีการพัฒนาเกี่ยวกับระบบไฟฟ้าและสว่างเพื่อให้เพียงพอแก่ความต้องการของประชาชน และควรให้มีการพัฒนาการป้องกันภัยและสาธารณภัย ควรตรวจเช็คอุปกรณ์สม่ำเสมอเมื่อเกิดเหตุจะได้พร้อมใช้งานได้ทันที ด้านการเมืองการปกครอง ควรมีการนำข้อเสนอแนะหรือข้อร้องเรียนต่างๆมาปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น และควรมีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารของเทศบาลเพิ่มมากขึ้น ด้านเศรษฐกิจ ควรให้ความรู้

¹ อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ วิทยาลัยนครราชสีมา

² (รองศาสตราจารย์) อาจารย์ประจำหลักสูตรนิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ วิทยาลัยนครราชสีมา

เกี่ยวกับบัญชีครัวเรือนมากขึ้น เช่น มีการจัดอบรมการให้ความรู้ตามชุมชน และควรให้มีอาคารรวมกลุ่มการประกอบอาชีพเพื่อให้ประชาชนมีรายได้และสร้างความสามัคคีภายในชุมชน ด้านสังคมและวัฒนธรรม ควรมีการส่งเสริมสถาบันครอบครัวและการป้องกันแก้ไขปัญหาเสพติดในชุมชนเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้เป็นชุมชนที่เข้มแข็ง ประชาชนไม่ติดสารเสพติดและด้านสิ่งแวดล้อม ควรมีการขุดลอกท่อระบายน้ำในชุมชนเพราะเวลาที่ฝนตกจำได้ไม่เกิดปัญหาน้ำท่วมหรือน้ำไหลระบายไม่ทัน

คำสำคัญ : การดำเนินงาน การพัฒนา การดำเนินงานพัฒนาชุมชน

ABSTRACT

The article of Operation of the Community Development of Sub-District of Nong Phai Lom, Mueang municipal District, Nakhon Ratchasima Province was purposed to 1) study of Operation of the Community Development of Sub-District of Nong Phai Lom, Mueang municipal District, Nakhon Ratchasima Province, 2) Study the relationship factors of Operation of the Community Development of Sub-District of Nong Phai Lom, Mueang municipal District, Nakhon Ratchasima Province, The 17,184 population were the the area of -District Municipality of Nong Phai Lom, Mueang District, Nakhon Ratchasima Province The sample group From while areas selected by using The calculation formula of Taro Yamane that specified confidence level equal to 95%, error level equal to .05 (Boonchoo Srisa-aad, 2000). The sample group of 391 samples was collected. The data were used. The inquiry form during 1 February 2016 until 31 March 2017, and the data were by included frequency, percentage, means, standard deviation, Chi-Square Analysis and Correlation Analysis of Pierson

The results at study found that Operation of the Community Development of the sample group in overall was in a medium level municipal at accounted for 53.3 secondary was level was Hight at for 34.2 respectively. The level was accounted for 12.5 however the Sub-District Municipality of Nong Ohai Lom was developed the community all along especially the society and cultural was provided the recreation place for relax and health and the learning center was..... in community to supporting educational of the children for higher level of leaning.

The finding of research was led to the suggestion of the policy as follows the basic structure should be develop about electric system and light according to the public's requirement 2) to develop and prevention and public hazard it should and

should develop preventing for public hazard, should regularly check of the equipments for available immediately. For political should improve and solve by any suggestions or any complaints and should inform news about the municipality. For economic; should provide knowledge about household accounting such as providing knowledge in the community and should associate for occupation to earn income for the public and create harmony within the community. For society and cultural; should encourage about family and preventing drugs addiction in the community, try to make strength community without the drug addicted person and for environment; should dredge up the drainage ditches in community to prevent flood or runoff in rainy.

Keywords: Operating, Development, Operating the Community

บทนำ

การวางแผนการพัฒนาประเทศให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555-2559 ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม และมุ่งให้คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาพร้อมทั้งการปรับเปลี่ยนการพัฒนาเป็นการบูรณาการแบบองค์รวมเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล เช่นเดียวกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 ฉบับที่ 9 และฉบับที่ 10 ที่น้อมนำเอาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางปฏิบัติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ในการเปลี่ยนแปลง ด้านเศรษฐกิจ พลังงาน และภูมิอากาศที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงเป็นการใช้จุดแข็งและศักยภาพที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ สร้างความเข้มแข็งและรักษาเสถียรภาพของประเทศในการปรับตัวให้กับระบบเศรษฐกิจโลกและภูมิภาค เพื่อความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 เป็นการสร้างความพร้อมด้านกายภาพ ทั้งโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ควบคู่กับการยกระดับคุณภาพคน การสร้างองค์ความรู้ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ให้เป็นพลังขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทย (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 2555)

การจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินของไทย ได้อาศัยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินพุทธศักราช 2534 และพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมอีก 1 ฉบับ คือพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 เป็นหลัก โดยองค์การปกครองหรือรัฐบาลจะมีส่วนประกอบตามหลักการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน โดยทั่วไปอาจกล่าวได้ว่า รูปแบบการจัดระเบียบบริหารราชการของนานาประเทศในโลกนั้น มีหลักในการใช้อำนาจการปกครองที่คล้ายคลึง

กันอยู่ 3 ประการ คือ 1. หลักการรวมอำนาจ (การบริหารราชการส่วนกลาง) รัฐบาลในส่วนกลางเท่านั้นที่เป็นศูนย์รวมแห่งอำนาจของรัฐทั้งหลายทั้งปวงในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของประเทศในทุกๆ ด้าน การกำหนดนโยบายต่างๆ ไม่ว่าจะ เป็นนโยบายเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองรวมทั้งการตัดสินใจวินิจัยสั่งการ 2. หลักการแบ่งอำนาจ (การบริหารราชการส่วนภูมิภาค) ก็คือ การที่รัฐบาลในส่วนกลางยินยอมมอบอำนาจบางส่วนให้แก่เจ้าหน้าที่ที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นตัวแทน เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย และเจ้าหน้าที่เหล่านั้นต้องฟังคำสั่งของรัฐบาลในส่วนกลางอยู่เสมอและจะต้องรายงานกิจการต่างๆ ให้รัฐบาลทราบอยู่เสมอ เป็นตัวแทนของรัฐในการทำหน้าที่ในส่วนภูมิภาค (จังหวัดและอำเภอ) เป็นหูเป็นตาให้รัฐบาล ดังนั้นการแบ่งอำนาจของรัฐบาลในส่วนกลาง ก็เพื่อต้องการให้ภารกิจของรัฐบาลในการให้บริการแก่ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และตรงตามความต้องการของประชาชนมากที่สุด และ 3. หลักการกระจายอำนาจ (การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น) จะมีลักษณะสำคัญ คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นนิติบุคคลแยกออกจากราชการบริหารส่วนกลาง รัฐบาลในส่วนกลางเป็นผู้ยินยอมมอบอำนาจให้ประชาชนในแต่ละท้องถิ่นเลือกผู้แทนของตนเข้าดำเนินการบริหารกิจการต่างๆ ของท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพและเป็นไปตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ ซึ่งเจ้าหน้าที่หรือบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมดหรือบางส่วน จะต้องเป็นผู้ได้รับการเลือกตั้งจากราษฎรในท้องถิ่นนั้นๆ มิใช่ได้รับการแต่งตั้งจากส่วนกลางเพื่อทำให้การตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากที่สุด

จากสภาพปัญหาต่างๆ เทศบาลจึงต้องมีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัติเทศบาล ซึ่งกฎหมายกำหนดอำนาจหน้าที่ของเทศบาลแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ หน้าที่ที่กฎหมายบังคับให้กระทำ และหน้าที่ที่เทศบาลอาจกระทำได้ ซึ่งกฎหมายได้มอบอำนาจไว้ประกอบกับแนวความคิดในการกระจายอำนาจการปกครองในฐานะที่เทศบาลเป็นองค์กรท้องถิ่น จึงเร่งเห็นการพัฒนาท้องถิ่น โดยจะต้องมีการกำหนดนโยบาย และการวางแผนที่ดี เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุผลสำเร็จได้จำต้องได้รับการประสานงานและการได้รับความร่วมมือจากประชาชนที่จะช่วยแบ่งเบาภาระอันหนักหน่วงของเทศบาลให้เบาบางลง โดยส่วนหนึ่งที่ทางเทศบาลเป็นผู้ดำเนินการให้ และอีกส่วนหนึ่งเป็นหน้าที่ของประชาชนในชุมชนที่ควรจะดำเนินการด้วยตนเอง ทั้งนี้ทั้งนั้นประชาชนในชุมชนจะต้องมีการผนึกกำลังรวมตัวกันเพื่อจะช่วยกันพัฒนาชุมชนของตนเอง ทั้งทางเศรษฐกิจ สังคมให้เจริญเติบโตที่ดีขึ้น โดยการพัฒนาชุมชนมีความสำคัญต่อการพัฒนาเทศบาลดังกล่าว ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาการดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลหนองไผ่ล้อม อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ว่ามีรูปแบบในการพัฒนาชุมชนเป็นอย่างไร การดำเนินงานเป็นอย่างไรสอดคล้องกับแนวคิดงานพัฒนาชุมชน และเป้าหมายของการปกครองท้องถิ่นหรือไม่ และมีตัวแปรสำคัญอะไรบ้างที่มีส่วนสัมพันธ์ต่อการดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาล และในฐานะที่เทศบาลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเป็นอิสระในการดำเนินงานและการบริหารงาน ถ้าจะดำเนินงานพัฒนา

ชุมชนรูปแบบการดำเนินงานควรจะเป็นอย่างไรเพื่อให้งานพัฒนาชุมชนมีประสิทธิภาพสูงสุด บรรลุตามเป้าหมายของการพัฒนาชุมชนและมีบทบาทในการส่งเสริมและสนับสนุนการปกครองท้องถิ่นอันเป็นเป้าหมายสูงสุดของการปกครองท้องถิ่นรูปแบบเทศบาล

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาการดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลหนองไผ่ล้อม อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา และเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลหนองไผ่ล้อม อำเภอเมืองจังหวัดนครราชสีมา

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาการดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลหนองไผ่ล้อม อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของกู๊ดอินพ (Goodenough, 1963) มาประยุกต์ใช้ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ 1.ด้านโครงสร้างพื้นฐาน 2.ด้านการเมืองการปกครอง 3.ด้านเศรษฐกิจ 4.ด้านสังคมและวัฒนธรรม 5.ด้านสิ่งแวดล้อม มาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยมีตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล และมีตัวแปรตาม คือ การดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลหนองไผ่ล้อม อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรคือ ประชาชนทุกหมู่ในเขตเทศบาลตำบลหนองไผ่ล้อม อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 17,184 คน กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ระหว่างเดือน พฤศจิกายน พ.ศ.2559 – มีนาคม พ.ศ.2560

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม โดยผู้วิจัยได้สร้างขึ้นและดัดแปลงจากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำข้อมูลในส่วนดังกล่าวมาสร้างเป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 7 ข้อ ส่วนที่ 2 การดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลหนองไผ่ล้อม อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา

หาค่าความตรงเชิงเนื้อหา โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน เป็นผู้พิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วนของเนื้อหา แล้วหาค่าเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยนำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขไปทดลองใช้กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน แล้วหาค่าความเที่ยง (Reliability) ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)

การดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลหนองไผ่ล้อม อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา มีค่าความเชื่อมั่น 0.906 จากนั้นทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยใช้สถิติ คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันและไคสแควร์

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 57.1 มีอายุตั้งแต่ 21-30ปี คิดเป็นร้อยละ 41.3 มีสถานภาพโสดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.7 ระดับการศึกษามัธยมศึกษาหรือเทียบเท่ามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.6 อาชีพ ประกอบอาชีพรับราชการ/พนักงานของรัฐ คิดเป็นร้อยละ 62.2 กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนสมาชิกในครอบครัว มากที่สุด 4-6คน คิดเป็นร้อยละ 61.0 โดยมีระยะเวลาที่พักอาศัยอยู่ในพื้นที่ มากที่สุด 11-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 55.9

2. การดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลหนองไผ่ล้อมในภาพรวม อยู่ในระดับอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 53.3 รองลงมาอยู่ในระดับมากคิดเป็นร้อยละ 34.2 และระดับน้อยคิดเป็นร้อยละ 12.5 การดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลหนองไผ่ล้อมรายด้านเรียงจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านสังคมวัฒนธรรม ส่วนใหญ่ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 45.2 ระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 47.4 ระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 7.4 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ส่วนใหญ่ระดับมากคิดเป็นร้อยละ 42.6 ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 45.2 ระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 12.2 ด้านสิ่งแวดล้อม ส่วนใหญ่ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 37.2 ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 59.9 ระดับน้อยคิดเป็นร้อยละ 2.8 ด้านการเมืองการปกครอง ส่วนใหญ่ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 35.5 ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 47.2 ระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 17.3 ด้านเศรษฐกิจ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากคิดเป็นร้อยละ 30.6 ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 58.4 ระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 11.0 (ดังตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับของการดำเนินงานพัฒนาชุมชน (n=392)

การดำเนินงานพัฒนาชุมชน	จำนวน	ร้อยละ
การดำเนินงานพัฒนาชุมชนในภาพรวม		
ระดับมาก	134	34.2
ระดับปานกลาง	209	53.3
ระดับน้อย	49	12.5
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน		
ระดับมาก	167	42.6
ระดับปานกลาง	177	45.2
ระดับน้อย	48	12.2
ด้านการเมืองการปกครอง		
ระดับมาก	139	35.5
ระดับปานกลาง	185	47.2

การดำเนินงานพัฒนาชุมชน	จำนวน	ร้อยละ
ระดับน้อย	68	17.3
ด้านเศรษฐกิจ		
ระดับมาก	120	30.6
ระดับปานกลาง	229	58.4
ระดับน้อย	43	11.0
ด้านสังคมและวัฒนธรรม		
ระดับมาก	177	45.2
ระดับปานกลาง	186	47.4
ระดับน้อย	29	7.4
ด้านสิ่งแวดล้อม		
ระดับมาก	146	37.2
ระดับปานกลาง	235	59.9
ระดับน้อย	11	2.8

5. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลหนองไผ่ล้อม อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ด้วยสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันและไคสแควร์ พบว่า เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ มีความสัมพันธ์กับการดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลหนองไผ่ล้อม อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา (p -value > 0.05) (ดังตาราง 2 และ 3)

ตารางที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ กับการดำเนินงานพัฒนาชุมชนวิเคราะห์ด้วยค่าไคสแควร์ ($n=392$)

ตัวแปร	ระดับการดำเนินงานพัฒนาชุมชน			p-value
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
เพศ				0.001
ชาย	73 (54.5)	118 (56.5)	6(12.2)	
หญิง	61(45.5)	91 (43.5)	43(87.8)	
สถานภาพสมรส				0.497
โสด	11 (8.2)	14 (6.7)		
สมรส	119 (88.8)	155 (74.2)		

ตัวแปร	ระดับการดำเนินงานพัฒนาชุมชน			p-value
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
หย่าร้าง แยกกันอยู่ หม้าย	4(3.0)	39 (79.6)		
ระดับการศึกษา				0.076
ประถมศึกษา/มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	42 (31.3)	112(53.6)	21(42.9)	
ปริญญาตรี	29 (78.4)	8 (21.6)	19(38.8)	
สูงกว่าปริญญาตรี	18(13.4)	21(10.0)	9(18.4)	
อาชีพ				0.101
เกษตรกร	0	0	0	
รับราชการ/พนักงานของรัฐ	97(72.4)	144(68.9)	18(36.7)	
พนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้าง	14 (10.4)	40 (19.2)	27(55.1)	
ประกอบอาชีพอิสระ/ส่วนตัว/ค้าขาย	23 (17.2)	25 (12.0)	4(8.2)	
อื่นๆ	0	0	0	

* p – value < 0.05

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลหนองไผ่ล้อม อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา วิเคราะห์ด้วยสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (n=392)

ตัวแปร	การดำเนินงานพัฒนาชุมชน	
	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	p-value
อายุ	0.428	0.400
จำนวนสมาชิกในครอบครัว	0.164	0.700
ระยะเวลาที่พักอาศัย	0.947	0.003*

* p – value < 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

1. การดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลหนองไผ่ล้อม ผลการศึกษาพบว่า การดำเนินงานพัฒนาชุมชนของกลุ่มตัวอย่างในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 53.3 รองลงมาอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 34.2 ตามลำดับ ระดับน้อยร้อยละ 12.5 สามารถอธิบายได้ว่า เทศบาลตำบลหนองไผ่ล้อมมีการพัฒนาชุมชนมาอย่างตลอดโดยเฉพาะด้านสังคมและวัฒนธรรม ได้จัดให้มีสถานที่สนทนาเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจและสุขภาพ และจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ในชุมชน และสนับสนุนการศึกษา เพื่อให้บุตรหลานได้รับการเรียนรู้สูงสุด

2. ส่วนปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลหนองไผ่ล้อม จังหวัดนครราชสีมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p - value < 0.05$) ได้แก่ ระยะเวลา สามารถอธิบายได้ดังนี้ ประชาชนที่อาศัยอยู่เป็นเวลานานได้เห็นถึงการดำเนินงานพัฒนาชุมชนอย่างต่อเนื่อง บางปีงบประมาณอาจจะพัฒนามากหรือน้อยขึ้นอยู่กับงบประมาณประจำปีนั้นๆ แต่ทางเทศบาลก็ได้พัฒนามาโดยตลอดเพื่อให้ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนและเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนเทศบาลตำบลหนองไผ่ล้อม ได้สอดคล้องกับ ยุพา พงษ์ภมร (2553) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองหญ้าไทร อำเภอสาทเหล็ก จังหวัดพิจิตร ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้ 1) ผลการดำเนินงานพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองหญ้าไทร อำเภอสาทเหล็ก จังหวัดพิจิตร ตามการรับรู้ของประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการแก้ไขทางด้านเศรษฐกิจในระดับที่ไม่ดีนัก และประชาชนต้องการให้มีการช่วยเหลือและหาทางสนับสนุนทางด้านนี้ เพื่อความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นด้านการเมืองการปกครอง ส่วนใหญ่เห็นว่าการพัฒนาในระดับสูง เพราะประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารและในปัจจุบันก็มีการแข่งขันทางการเมืองสูงขึ้น ด้านสังคมและวัฒนธรรม มีผลการดำเนินงานในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่าการพัฒนายังไม่มีมากเท่าที่ควร และประชาชนยังต้องการให้มากกว่านี้ ด้านสิ่งแวดล้อม มีความคิดเห็นระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่และจัดอยู่ในอันดับสูงสุด 2) ปัญหาในการดำเนินงาน จากการศึกษาพบว่า ด้านโครงสร้างพื้นฐานที่ผ่านมายังไม่ทั่วถึงในบางพื้นที่ การบริหารงานด้านเศรษฐกิจที่ผ่านมายังไม่มีการช่วยเหลือประชาชนให้มีสภาพเศรษฐกิจได้ดีขึ้น ด้านการเมืองการปกครอง เห็นว่าการประชาสัมพันธ์ข่าวสารของการปกครองท้องถิ่นยังไม่ทั่วถึงเท่าที่ควร ด้านสังคมและวัฒนธรรม ส่วนใหญ่เห็นว่า ยังมีสถานที่สนทนาเพื่อการพักผ่อนและไว้สำหรับทำกิจกรรมร่วมกันในชุมชนไม่เพียงพอ ด้านสิ่งแวดล้อม ยังไม่มีการจัดการให้ความรู้ด้านการดูแลและการตรวจสอบสิ่งแวดล้อมของชุมชนที่ดีพอ 3) แนวทางการดำเนินงานพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองหญ้าไทรที่สำคัญ คือ การกระตุ้นให้ประชาชนมีส่วนร่วม มีการประสานงานกับหน่วยงานอื่น ในการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน ควรมีการชี้แจงให้ประชาชนได้ทราบถึงความเคลื่อนไหวทางการเมืองการปกครองอย่างรวดเร็วและทั่วถึง จัดกิจกรรมสืบสานวัฒนธรรม จัดให้มีสถานที่ทำกิจกรรมร่วมกันในชุมชนและมีระบบตรวจสอบดูแล ให้ความรู้เรื่องการรักษาสิ่งแวดล้อมให้แก่ประชาชน สอดคล้องกับ มนัส สุริยสิงห์ (2543) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทในกระบวนการกำหนดนโยบายของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ขาดความรู้ความเข้าใจในกฎ ระเบียบ ข้อบังคับและบทบาทหน้าที่ของตนเองในกระบวนการกำหนดนโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบล นอกจากนี้ยังพบปัญหาข้อขัดข้องต่อหน้าที่ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล คือ ขาดแคลนงบประมาณในการพัฒนา ขาดความรู้ ความเข้าใจในกฎ ระเบียบ ข้อบังคับและบทบาทหน้าที่ของตนเอง การรับรู้ข่าวสารของสมาชิกมีน้อย อย่างไรก็ตามองค์การบริหารส่วนตำบลก็สามารถปฏิบัติภารกิจ ตอบสนองความต้องการของประชาชน และแก้ปัญหาความเดือดร้อนของ

ประชาชนได้ และสอดคล้องกับ ศิริพงษ์ มุขศรี (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดสกลนคร ผลการศึกษาพบว่า การดำเนินงานขององค์การบริหาร ส่วนตำบล จังหวัดสกลนคร จำแนกเป็น 6 ด้าน ได้แก่ การบริหารด้านสำนักงาน การวางแผนพัฒนา การประชุมสภาองค์การ การจัดทำร่างข้อบังคับตำบล การบริหารงานบุคคล และด้านการบริหาร งบประมาณ ส่วนปัญหาในการบริหารงานคือ องค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่มีที่ทำการเป็น สำนักงานชั่วคราวขาดแคลนวัสดุ อุปกรณ์ที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน การจัดการประชุมยังไม่ถูก ระเบียบ เจ้าหน้าที่ยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงานสารบรรณ และสอดคล้องกับ จตุรเทพ โควี นทวงศ์ (2543 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องบทบาทของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ จังหวัดระนอง พบว่า คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลมี บทบาทมากในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ด้านการจัดกิจกรรมรณรงค์และรักษาทรัพยากรป่าไม้ใน ชุมชน แต่มีบทบาทน้อยในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ด้านการจัดกิจกรรมและการบริจาควัสดุ อุปกรณ์เพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ส่วนอายุ สถานภาพสมรส อาชีพ ระดับ การศึกษา รายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน ระยะเวลาการอยู่อาศัยในท้องถิ่น ประเภทการได้เป็น คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล การเป็นสมาชิกกลุ่มหรือองค์กรในท้องถิ่น การได้รับ การอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ไม่มีผลทำให้บทบาทของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหาร ส่วนตำบลในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ จังหวัดระนองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับ ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญประการแรกคือ ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้ รองลงมาคือการขาดงบประมาณ และบุคลากรที่จะประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ให้แก่ประชาชน ดังนั้นการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบล หนองไผ่ล้อมสอดคล้องกับการที่ผู้นำชุมชนในหมู่บ้านให้ความสำคัญต่อการพัฒนาชุมชน การแสดง ความคิดเห็นต่างๆ การมีกิจกรรมร่วมกันในชุมชน การมีส่วนร่วมของสมาชิกในชุมชนทั้งผู้นำชุมชน สมาชิกเทศบาล ต้องให้ความร่วมมือประสานงาน ปฏิบัติงานร่วมกัน เพื่อให้เกิดพลังและเกิดประโยชน์ สูงสุดต่อประชาชนและท้องถิ่น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ควรมีการพัฒนาเกี่ยวกับระบบไฟฟ้าและสว่างเพื่อให้เพียงพอแก่ ความต้องการของประชาชน และควรให้มีการพัฒนาการป้องกันภัยและสาธารณภัย ควรตรวจเช็ค อุปกรณ์สม่ำเสมอเมื่อเกิดเหตุจะได้พร้อมใช้งานได้ทันที
2. ด้านการเมืองการปกครอง ควรมีการนำข้อเสนอแนะหรือข้อร้องเรียนต่างๆมาปรับปรุง แก้ไขและพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น และควรมีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารของเทศบาลเพิ่มมากขึ้น
3. ด้านเศรษฐกิจ ควรให้ความรู้เกี่ยวกับบัญชีครัวเรือนมากขึ้น เช่น มีการจัดอบรมการให้

ความรู้ตามชุมชน และควรให้มีโอกาสรวมกลุ่มการประกอบอาชีพเพื่อให้ประชาชนมีรายได้และสร้างความสามัคคีภายในชุมชน

4. ด้านสังคมและวัฒนธรรม ควรมีการส่งเสริมสถาบันครอบครัวและการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้เป็นชุมชนที่เข้มแข็ง ประชาชนไม่ติดสารเสพติด

5. ด้านสิ่งแวดล้อม ควรมีการขุดลอกท่อระบายน้ำในชุมชนเพราะเวลาที่ฝนตกจำได้ไม่เกิดปัญหาน้ำท่วมหรือน้ำไหลระบายไม่ทัน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับความต้องการของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชนในด้านต่างๆของเทศบาลตำบล

2. ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบล

3. ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับการประเมินผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลที่มีต่องานพัฒนาชุมชนเปรียบเทียบกับการทำงานของเทศบาลตำบลอื่นๆของอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา

บรรณานุกรม

จตุรเทพ โควินทวงศ์. (2543). **บทบาทของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ จังหวัดระนอง**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล.

เทศบาลตำบลหนองไผ่ล้อม อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา. (2559). **ข้อมูลทะเบียนราษฎร์**. [ออนไลน์]. สืบค้นจาก www.nongpailomcity.go.th/.

สำนักคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (มปป). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555-2559**. [ออนไลน์]. สืบค้นจาก http://www.ddd.go.th/files/FilesFolders/Documents/475ef649-a2a1-4355-a038106c03f1476a__O.pdf วันที่ 10 มีนาคม 2558.

ยุพา พงษ์ภมร. (2553). **การดำเนินงานพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองไทร อำเภอสากเหล็ก จังหวัดพิจิตร**. รายงานการศึกษาอิสระ วิทยุรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

มนัส สุริยสิงห์. (2543). **บทบาทในกระบวนการกำหนดนโยบายของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอแม่อิง จังหวัดเชียงใหม่**. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 2543.

ศิริพงษ์ มุขศรี. (2540). การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดสกลนคร ผลการศึกษาพบว่า การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดสกลนคร. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

Goodenough, W.H. (1963). *Cooperation in change*. New York : Russell Seage Fountion.